

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"ז ע"ב

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הכי הוא. אבל אמר דוד, בלבא אית תריין היכלין, בחד דמא, ובחד רוחא, ההוא חד דמלייא דמא, ביה דיורא ליצר הרע. ולבי לאו הכי, דהא ריקן איהו, ולא יתבית דיורא לדמא בישא, לשכנא ביה יצר הרע, ולבי ודאי חלל איהו, בלא דיורא (נ'א דמא) בישא, וכיון דהכי הוא, לא אתחזי דוד לההוא חוכה דחב אלא, בגין למיהב פתיחו דפומא לחייביא, דימרון, דוד מלפא חב ותב בתיובתא, ומחל ליה קודשא בריה הוא, כל שכן שאר בני נשא. ועל דא אמר (תהלים נא) אלמדה פושעים דרכיה וחטאים אליה ישובו.

תרגום לעברית

שנינו, דוד לא היה ראוי לאותו המעשה, שיהרי הוא אמר, (שם קט) ולבי חלל בקרבי (נקוד חלל, שכבר היה חלל בקרבי) כף הוא. אבל דוד אמר, בלב יש שני היכלות, באחד דם ובאחד רוח. אותו אחד שמלא בדם, בו יש דיור ליצר הרע, ולבי לא כף, שיהרי הוא ריקן, ולא נתתי דיור לדם רע לשכן בו יצר הרע, ולבי הוא ודאי חלל בלי דיור (דם) רע, וכיון שכן זה, לא ראוי דוד לאותו חטא שחטא, אלא כדי לתת פתחון

פה לְרָשָׁעִים, שִׁיאֲמָרוּ, דָּוִד הַמֶּלֶךְ חָטָא וְשָׁב בַּתְּשׁוּבָה וּמַחֲל לֹו הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל שָׁכֵן לְשָׂאֵר בְּנֵי אָדָם. וְעַל זֶה אָמַר (תהלים נא) אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דְּרַכִּיָּה וַחֲטָאִים אֲלִיָּה יָשׁוּבוּ.

טקסט הזוהר

וּכְתִיב, (שמואל ב טו) וְדָוִד עָלָה בַּמַּעֲלָה הַזֵּיתִים עֹלָה וּבֹכָה וְרָאָשׁ לֹו חָפּוּי וְהוּא הוֹלֵךְ יַחַף. רֹאשׁ לֹו חָפּוּי, וְיַחַף אֲמַאי. אֵלָּא, נְזוּף הָוָה, עֶבֶד גְּרָמִיָּה נְזוּף, לְקַבֵּל עֲנָשָׁא. וְעַמָּא הָוּוּ רַחֲמִיקִין מִנִּיָּה ד' אַמּוּת. זַכָּאָה עֶבְדָּא דְּהַכִּי פִלַּח לְמַאֲרִיָּה, וְאַשְׁתַּמּוּדַע בְּחוּבִיָּה, לְאַתְבָּא מִנִּיָּה בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא.

תרגום לעברית

וּכְתוּב, (שמואל ב טו) וְדָוִד עָלָה בַּמַּעֲלָה הַזֵּיתִים עֹלָה וּבֹכָה וְרָאָשׁ לֹו חָפּוּי וְהוּא הוֹלֵךְ יַחַף. רֹאשׁ לֹו חָפּוּי וְיַחַף לָמָּה? אֵלָּא הִיָּה נְזוּף, עֲשָׂה עֲצָמוּ נְזוּף לְקַבֵּל עֲנָשׁ, וְהֵם הָיוּ רַחוּקִים מִמֶּנּוּ אַרְבַּע אַמּוּת. אֲשֶׁרִי הָעֶבֶד שָׁכַף עוֹבֵד לְרַבּוֹ וּמוֹדַע לְחָטָאוֹ לְשׁוּב מִמֶּנּוּ בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, יְתִיר הָוָה, מַה דְּעֶבֶד לִיָּה שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא, מִכָּל עֲקֻתִין דְּעֶבְרוּ עָלֵיהּ עַד הָהוּא יוֹמָא, וְלֹא אָתִיב דָּוִד לְקַבֵּלִיָּה מִלָּה דְּהַכִּי הָוָה יָאוּת לִיָּה, וּבָדָא אַתְכַּפְּרוּ חוּבוּי. הַשְׁתָּא אֵית לְאַסְתִּכְלָא, שְׁמַעִי תִלְמִיד חָכָם הָוָה, וַחֲכַמְתָּא סְגִיָּאָה הָוּת בֵּיָה, אֲמַאי נָפִיק לְגַבִּי דָּוִד, וְעֶבֶד לִיָּה כָּל מַה דְּעֶבֶד. אֵלָּא מֵאַתֵּר אַחֲרָא הָוָה מִלָּה, וְאַעִּיל לִיָּה בְּלִבִּיָּה מִלָּה דָּא. וְכָל דָּא לְתוּעֻלְתָּא דְּדָוִד. דְּהָא הָהוּא דְּעֶבֶד לִיָּה שְׁמַעִי, גֵּרָמָא לִיָּה לְמִיתָב בְּתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא, וְתִבְר לְבִיָּה בְּתִבְרִיָּה סְגִי, וְאוּשִׁיד דְּמַעִין סְגִיָּאִין, מְגוֹ לְבִיָּה קָדָם קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, וְעַל דָּא אָמַר, (שמואל ב טז) כִּי יִי' אָמַר לֹו קָלִל. יָדַע, דְּהָא מֵאַתֵּר עֲלָאָה אַחֲרָא נַחַת מִלָּה.

בא וראה, יותר הִיָּה מֶה שֶׁעָשָׂה לוֹ שְׁמָעִי בֶּן גֵּרָא מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁעָבְרוּ עָלָיו עַד אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְלֹא הִשְׁיב דָּוִד כְּנִגְדּוֹ דְּבָר, שֶׁכָּפָה הִיָּה רָאוּי לוֹ, וּבִזָּה הִתְפַּכְּרוּ חֲטָאִיו. עֲכָשׁוּ יִשׁ לְהִתְבּוֹנֵן, שְׁמָעִי הִיָּה תַלְמִיד חֲכָם, וְחֲכָמָה רַבָּה הִיָּתָה בּוֹ, לָמָּה יֵצֵא לְדוֹד וְעָשָׂה לוֹ כָּל מֶה שֶׁעָשָׂה? אֲלֹא מִמָּקוֹם אַחֵר הִיָּה הַדְּבָר, וְהַכְּנִיס לוֹ בְּלִבּוֹ דְּבָר זֶה, וְכָל זֶה לְתוֹעֲלָתוֹ שֶׁל דָּוִד, שֶׁהָרִי מֶה שֶׁעָשָׂה לוֹ שְׁמָעִי, גֵּרָם לוֹ לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְשֹׁכֵר לִבּוֹ בְּשֹׁכֵר רַב, וְשֹׁפֵף הַרְבֵּה דְּמַעוֹת מִתּוֹךְ לִבּוֹ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה אָמַר, כִּי ה' אָמַר לוֹ קִלְל. יָדַע שֶׁהָרִי מִמָּקוֹם עֲלִיּוֹן יֵרֵד הַדְּבָר.

טקסט הזהיר

תָּרִין פְּקוּדִין, פְּקִיד דָּוִד לְשִׁלְמָה בְּרִיָּה, חַד דִּיּוֹאֵב, וְחַד דְּשְׁמָעִי, עִם שְׂאָר פְּקוּדִין דְּפְקִיד לִיָּה. דִּיּוֹאֵב: דְּכַתִּיב, (מלכים א ב) וְגַם אֶתָּה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לִי יוֹאֵב בֶּן צְרוּיָה. מֶלֶךְ סְתִימָא הָוָה, דְּאַפִּילוּ שְׁלֵמָה לָא הָוָה לִיָּה לְמַנְדַּע, וְלֹא יָדַע אֲלֹא בְּגִין דִּינְדַּעוּ אַחֲרָנִין, אֶתְגַּלִּי (לִיָּה) לְשִׁלְמָה. וְעַל דָּא אָמַר, וְגַם אֶתָּה יָדַעְתָּ וְגו'. מֶה דְּלֹא אֶתְחַזִּי לָךְ לְמַנְדַּע.

תרגום לעברית

שְׁנֵי צוּרִים צָוָה דָּוִד אֶת שְׁלֵמָה בֶּן־ - אֶחָד שֶׁל יוֹאֵב, וְאֶחָד שֶׁל שְׁמָעִי, עִם שְׂאָר הַצּוּרִים שֶׁצָּוָה אוֹתוֹ. שֶׁל יוֹאֵב - שֶׁכָּתוּב (מלכים א ב) וְגַם אֶתָּה יָדַעְתָּ אֶת עָשָׂה לִי יוֹאֵב בֶּן צְרוּיָה. דְּבָר נִסְתָּר הִיָּה, שֶׁהָרִי אֶפְלוּ שְׁלֵמָה לֹא הִיָּה לוֹ לְדַעַת. אֲלֹא מִשּׁוּם שְׂאֲחָרִים יָדַעוּ (אוֹתוֹ), זֶה הִתְגַּלָּה לְשִׁלְמָה. וְעַל זֶה אָמַר, וְאֶתָּה יָדַעְתָּ וְגו', מֶה שֶׁלֹּא רָאוּי לָךְ לְדַעַת.

דְּשִׁמְעִי: כְּתִיב, וְהִנֵּה עֲמָךְ שֹׁמְעִי בֶן גֵּרָא. מֵאִי וְהִנֵּה עֲמָךְ, זְמַן הוּא עֲמָךְ תְּדִיר, רַבּוּ הָוָה. וּבִגִּין כֹּךְ לֹא אָמַר עַל יוֹאֵב וְהִנֵּה עֲמָךְ יוֹאֵב. אֲבָל שֹׁמְעִי דָא, דְּאִשְׁתַּכַּח עֲמִיָּה תְּדִיר, אָמַר וְהִנֵּה עֲמָךְ.

תרגום לעברית

שֶׁל שֹׁמְעִי - שֶׁכְּתוּב וְהִנֵּה עֲמָךְ שֹׁמְעִי בֶן גֵּרָא. מֵה זֶה וְהִנֵּה עֲמָךְ? מִזְמַן הוּא עֲמָךְ תְּמִיד, רַבּוּ הָיָה, וּמִשּׁוּם כֹּךְ לֹא אָמַר לוֹ עַל יוֹאֵב וְהִנֵּה עֲמָךְ יוֹאֵב. אֲבָל שֹׁמְעִי זֶה שֶׁנִּמְצָא תְּמִיד עִמּוֹ, אָמַר וְהִנֵּה עֲמָךְ.

טקסט הזוהר

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשֹׁמְעִי וַיֹּאמֶר בְּנֵה לָךְ בֵּית בִּירוּשָׁלַם. אֲנִי הוּא חֲכָמְתָא דְּשְׁלֵמָה מְלָכָא בְּהָאִי. אֲלֹא כִּלְא בְּחֲכָמְתָא עֲבָד, וּלְכָל סֹטְרִין אֲשַׁגַּח, דְּהָא חֲכִים הָוָה שֹׁמְעִי, וְאָמַר שְׁלֵמָה, בְּעִינָא דִּי־סִגִּי אורִייתָא בְּאַרְעָא עַל יְדוּי דְּשֹׁמְעִי, וְלֹא יִפּוּק לְבָר.

תרגום לעברית

וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשֹׁמְעִי וַיֹּאמֶר בְּנֵה לָךְ בֵּית בִּירוּשָׁלַם. אִיפֹה הִיא חֲכָמְתוֹ שֶׁל שְׁלֵמָה בָּזֶה? אֲלֹא הַכֹּל עָשָׂה בְּחֲכָמָה, וּלְכָל הַצְדָדִים הוּא הַתְּבוּנָה. שְׁהִירִי שֹׁמְעִי הָיָה חֲכָם, וְאָמַר שְׁלֵמָה, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתִּגְדֵּל תּוֹרָה עַל יְדֵי שֹׁמְעִי וְלֹא יֵצֵא הַחוּצָה.

טקסט הזוהר

תו מֶלֶךְ אַחֲרָא אֲשַׁגַּח שְׁלֵמָה בְּחֲכָמְתָא, דְּכְתִיב, (שְׁמוּאֵל ב טז) יֵצֵא יֵצֵא וּמִקְלָל. מֵאִי יֵצֵא יֵצֵא תִּירִי זְמַנִּי, וַיֵּצֵא וַיִּקְלָל סִגִּי. (לִיָּה) אֲלֹא, חַד יֵצִיאָה, דְּנִפְק מִבֵּי מִדְּרָשָׁא לְגַבִּי דְּוֹד. וְחַד יֵצִיאָה, דְּנִפְק מִירוּשָׁלַם, לְגַבִּי עֲבָדוּי דְּמִית עֲלוּי. יֵצִיאָה חֲדָא לְגַבִּי מְלָכָא, וַיֵּצִיאָה תַנְיִנָא לְגַבִּי עֲבָדִין. וְכָל דָּא חֲמָא שְׁלֵמָה, וְאֲשַׁגַּח בְּרוּחַ קוּדְשָׁא, הֵהוּא יֵצִיאָה תַנְיִנָא. וְעַל דָּא אָמַר, וְהָיָה בְּיוֹם צֵאתָהּ, יָדַע דְּבִיצִיאָה קְמוּת. (שְׁמוּאֵל ב טז) וְעַפְר

בַּעֲפֹר מֵהוּ. אָמַר שְׁלֹמֹה לְגִבִּי אָבֹא בַּעֲפֹר הָהוּה. לְגִבִּי שְׁמָעִי בְּמִצָּא, דְּכָתִיב וְהָיָה בְּיוֹם
צֵאתָהּ וְעִבְרָתָהּ אֶת נַחַל קִדְרוֹן. עֲפָר הָתָם, וְהָכֵא מִצָּא. תִּרְוִיחֶהוּ דָן שְׁלֹמֹה, לְמַהְוִי עֲפָר
וּמִצָּא כְּסוּטָה, לְמֵאן דְּאֶסְטִין אֲרַחָא לְגִבִּי אָבוּי.

תרגום לעברית

עוֹד דְּבָר אַחֲרֵי הַשְּׁגִיחַ שְׁלֹמֹה בְּחִכְמָה, שְׁכָתוּב (שְׁמוּאֵל ב טז) יֵצֵא יָצוּא וּמִקְלָל. מַה זֶה
יֵצֵא יָצוּא פְּעָמִים? מִסְפִּיק וַיֵּצֵא וַיִּקְלָל (לו). אֵלֹא יֵצִיאה אַחַת - שְׁיֵצֵא מִבֵּית מִדְרָשׁוֹ
לְדוֹד, וַיֵּצִיאה אַחַת - שְׁיֵצֵא מִירוּשָׁלַיִם אֶל עֲבָדָיו שְׁמַת עָלָיו. יֵצִיאה אַחַת לְמַלְךָ, וַיֵּצִיאה
שְׁנִיָּה לְעֲבָדִים. וְכָל זֶה רָאָה שְׁלֹמֹה וְהַשְּׁגִיחַ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אוֹתָהּ הַיֵּצִיאה הַשְּׁנִיָּה, וְעַל זֶה
אָמַר וְהָיָה בְּיוֹם צֵאתָהּ. יָדַע שְׁבִיִּצִיאה יָמוּת. וְעֲפָר בַּעֲפֹר מֵהוּ? אָמַר שְׁלֹמֹה, אֵל אָבִי זֶה
הָיָה בַּעֲפָר, אֵל שְׁמָעִי זֶה יְהִיָּה בְּמִים, שְׁכָתוּב וְהָיָה בְּיוֹם צֵאתָהּ וְעִבְרָתָהּ אֶת נַחַל קִדְרוֹן.
שֵׁם עֲפָר וְכֵאן מִים. שְׁנִיָּהֶם דָן שְׁלֹמֹה, לְהִיּוֹת עֲפָר וּמִים כְּמוֹ סוּטָה, לְמִי שֶׁהֶסְטִין דְּרָכּוֹ
לְאָבוּי.

טקסט הזהור

כְּתִיב (מַלְכִים א ב) וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נְמָרְצָת. וְכָתִיב וַאֲשַׁבַּע לוֹ בִּינִי' לֵאמֹר אִם אֲמִיתָהּ
בְּחָרְב. מֵאִי בְּחָרְב. וְכִי שְׁמָעִי טַפְשָׁא הָהוּה, דְּאִילוּ הָכִי אוֹמֵי לִיָּה, דְּלֹא יִימָא בְּחָרְב לֹא.
אַבְל בְּחִנִּית אוּ בְּגִירָא אִין.

תרגום לעברית

כְּתוּב וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נְמָרְצָת. וְכָתוּב וַאֲשַׁבַּע לוֹ בֵּה' לֵאמֹר אִם אֲמִיתָהּ בְּחָרְב. וְכִי
שְׁמָעִי הָיָה טַפֵּשׁ? שְׁאֵלוּ כֹה הַשְּׁבִיעַ אוֹתוֹ, שֶׁלֹא יֵאמַר בְּחָרְב לֹא, אֲבָל בְּחִנִּית אוּ בְּחִץ
כֵּן.

אַלֵּא תִּרִין מְלִין הָכָא. חַד אָמַר יְנוּקָא, בְּרִיָּה דְנוּנָא רַבָּא הָהוּא

אַלֵּא שְׁנֵי דְבָרִים יֵשׁ כָּאן. אֶחָד אָמַר הַתִּינוּק, בְּנוֹ שֶׁל הַדָּג הַגָּדוֹל, אוֹתוֹ שֶׁשָּׁקְשָׁקְשָׁיו עוֹלִים לָרוֹם הָעֲנָנִים. שְׁבוּעָתוֹ שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, כְּשֶׁהָיָה רוֹצֵה לְהִשָּׁבַע, הָיָה מוֹצִיא אֶת חֲרָבוֹ שֶׁשֵּׁם הָיָה חֲקוּק וְשֵׁם חֲקוּק וְשֵׁם נִשְׁבַּע. וְכֵן עָשָׂה לְשִׁמְעִי, שֶׁכָּתוּב וְאִשְׁבַּע לוֹ בֵּה' לֵאמֹר אִם אֲמִיתָ בְּחֶרֶב. בְּמָה הִיתָה הַשְּׁבוּעָה הַזֹּאת בְּחֶרֶב. (בְּחֶרֶב הַזֶּה שֶׁשֵּׁם הַקִּדּוּשׁ חֲקַק בֵּה שְׁבוּעָה) בְּחֶרֶב נִשְׁבַּע. וְדָבָר אַחֵר דִּין שְׁלֵמָה. אָמַר, בְּקִלְלָה כָּא אֵל אָבִי, בְּדָבָרִים - הֵרִי דְבָרִים אֵלָיו. וּבִשְׁם הַמִּפְרָשׁ הָרַג אוֹתוֹ וְלֹא בְּחֶרֶב. וְלָכֵן שְׁלֵמָה עָשָׂה כֵּן.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.